Κυριακή ΙΓ’ Λουκά: Ο πλούσιος νεανίας († Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος Bloom)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 27 Νοεμβρίου, 2020

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ και τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ὁ Κύριος μᾶς προειδοποιεῖ σήμερα πόσο δύσκολο εἶναι γιὰ ἕναν ἄνθρωπο πλούσιο νὰ εἰσέλθει στὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀνοιχτὴ μόνο στοὺς ἀναγκεμένους, σ’ ἐκείνους ποὺ εἶναι φτωχοί, ποὺ στεροῦνται τὰ πάντα στὴ γῆ; Ὄχι. **Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀνοιχτὴ σὲ ὅλους ποὺ δὲν εἶναι σκλαβωμένοι στὰ πράγματα ποὺ κατέχουν**.

Ὅταν διαβάζουμε τὸν πρῶτο Μακαρισμὸ, «Εὐλογημένοι εἶναι οἱ φτωχοὶ στο πνεῦμα, διότι σ’ αὐτοὺς ἀνήκει ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν», μ�ς δίνεται ἕνα κλειδὶ νὰ κατανοήσουμε τοῦτον τὸν λόγο: **πτωχοὶ στὸ πνεῦμα εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ κατανόησαν ὅτι δὲν ἔχουν τὴν κυριότητα σὲ τίποτα ἀπ’ ὅσα κατέχουν** . Εἴμαστε δημιούργημα τῆς Θεϊκῆς ἐνέργειας, ἔχουμε ἀγαπηθεῖ σὰν ὑπάρξεις· ἔχουμε προσφερθεῖ ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ εἴμαστε σὲ κοινωνία μαζί Του στὴν ὁποία δὲν ἔχουμε καθόλου δικαιώματα. **Ὅ,τι εἴμαστε, ὅ,τι κατέχουμε δὲν μᾶς ἀνήκει μὲ τὴν ἔννοια ὅτι δὲν ἔχουμε φτιάξει τοὺς ἑαυτούς μας, δὲν δημιουργήσαμε ὅ,τι φαίνεται, ὅ,τι μᾶς ἀνήκει – κάθε τι ποὺ εἴμαστε καὶ ποὺ ἔχουμε εἶναι ἀγάπη, ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τῶν ἀνθρώπων, καὶ τίποτα δὲν κατέχουμε ἐπειδὴ τὰ πάντα εἶναι ἕνα δῶρο ποὺ τὸ χάνουμε τὴ στιγμὴ ποὺ θέλουμε νὰ τὸ κάνουμε κτῆμα μας και λέμε, «Εἶναι δικό μου».**

Ἀπὸ τὴν ἄλλη, **ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀληθινὰ ἡ βασιλεία ἐκείνων ποὺ γνωρίζουν ὅτι εἶναι ἀπέραντα πλούσιοι ἐπειδὴ μποροῦμε νὰ περιμένουμε τὰ πάντα ἀπὸ τὴν θεϊκὴ καὶ τὴν ἀνθρώπινη ἀγάπη. Εἴμαστε πλούσιοι ἐπειδὴ δὲν κατέχουμε τίποτα, εἴμαστε πλούσιοι ἐπειδὴ τὰ πάντα μᾶς ἔχουν δοθεῖ·** καὶ ἔτσι **εἶναι δύσκολο γιὰ κάποιον ποὺ φαντάζεται ὅτι εἶναι πλούσιος δικαιωματικὰ νὰ ἀνήκει σὲ τοῦτο τὸ βασίλειο ὅπου τὸ κάθε τι εἶναι δεῖγμα ἀγάπης, καὶ ποὺ τίποτα δὲν μποροῦμε νὰ κατέχουμε, ποὺ ἔχει ἀφαιρεθεῖ ἀπὸ ἄλλους· ἐπειδὴ τὴ στιγμὴ ποὺ λέμε ὅτι κατέχουμε κάτι ποὺ δὲν μᾶς ἔχει δοθεῖ εἴτε ἀπὸ τὸν Θεὸ εἴτε ἀπὸ ἀνθρώπινη φροντίδα, τὸ ἀποκόβουμε ἀπὸ τὸ μυστήριο τῆς ἀγάπης. Ἀπὸ τὴν ἄλλη, τὴ στιγμὴ ποὺ ἀγκιστρωνόμαστε σὲ ὁτιδήποτε, γινόμαστε σκλάβοι του.**

Θυμᾶμαι ὅταν ἤμουν νέος, ἕναν ἄνδρα νὰ μοῦ λέει: **Δὲν καταλαβαίνετε ὅτι τὴ στιγμὴ ποὺ παίρνεις στὰ χέρια σου ἕνα νόμισμα και δεν εἶσαι προετοιμασμένος νὰ ἀνοίξεις τὸ χέρι σου γιὰ νὰ τὸ ἀφήσεις, δὲν χρησιμοποιεῖς σωστὰ τὸ χέρι σου, τὸ σῶμα σου, ἐπειδὴ ὅλη ἡ προσοχὴ σου θὰ ἐπικεντρώνεται στὸ νὰ μὴν χάσεις αὐτὸ τὸ νόμισμα, - τὰ ὑπόλοιπα θὰ ξεχαστοῦν.**

Εἴτε κρατᾶμε ἕνα χάλκινο νόμισμα, εἴτε νοιώθουμε πλούσιοι – διανοητικὰ, συναισθηματικὰ, ὑλικὰ, - εἴμαστε φυλακισμένοι, ἔχουμε χάσει τὴ χρήση ἑνὸς μέρους τοῦ σώματος μας, τοῦ μυαλοῦ μας, τῆς καρδιᾶς μας· δὲν μποροῦμε νὰ εἴμαστε πιὰ ἐλεύθεροι, καὶ ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι βασιλεία ἐλευθερίας.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ ἐπίσης, **πόσο δύσκολο εἶναι γιὰ κάποιον ποὺ ποτὲ δὲν τοῦ ἔχει λείψει τίποτα, ποὺ πάντοτε εἶχε περισσότερα ἀπὸ ὅσα χρειαζόταν, νὰ συνειδητοποιήσει τὴν φτώχεια ἤ τὴν ἀνάγκη κάποιου ἄλλου**: φτώχεια ὑλικὴ, συναισθηματικὴ, διανοητικὴ ἤ ὁποιαδήποτε ἄλλη ἀνάγκη. **Ἀπαιτεῖται ἀπὸ ἐμᾶς νὰ εἴμαστε προσεχτικοὶ στὶς κινήσεις τῆς καρδιᾶς ἄλλων ἀνθρώπων καὶ στὶς ἀνάγκες τους ὥστε νὰ ἀνταποκριθοῦμε σ' αὐτὲς.**

Κάποιος εἶπε στὰ Ρωσικὰ: «Ἕνας ἱκανοποιημένος δὲν κατανοεῖ πλέον ἕναν πεινασμένο»· ποιὸς ἀπὸ ἐμᾶς μπορεῖ νὰ πεῖ ὅτι εἴμαστε πεινασμένοι ἀπὸ ὁποιαδήποτε ἄποψη; Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος ποὺ **δὲν κατανοοῦμε τὶς ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων** – τὶς ἀνάγκες ποὺ ἔχουν οἱ ἄνθρωποι ποὺ βρίσκονται ἐδῶ, ἤ αὐτὲς ποὺ ὑπάρχουν πέρα ἀπὸ τὶς ἀνάγκες τῆς δικῆς μας ἐκκλησίας.

Λοιπὸν, ἄς προβληματιστοῦμε πάνω σ' αὐτὸ· **φτώχεια δὲν σημαίνει ἔνδεια· σημαίνει ἐλευθερία ἀπὸ τὴν ὑποδούλωση σὲ μιὰν αὐταπάτη ὅτι εἴμαστε αὐτάρκεις, δημιουργοὶ σ' ὅ,τι εἴμαστε καὶ σὲ ὅ,τι κατέχουμε**. Καὶ ἐπίσης ἐλεύθεροι ἀπὸ τὴν ὑποδούλωση σ' αὐτὸ ποὺ μᾶς δίνεται γιὰ νὰ γίνουμε γεωργοὶ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ.

Ἄς τὸ λάβουμε αὐτὸ ὑπόψιν μας· ἐπειδὴ ἄν τὸ μάθουμε, ἄν μάθουμε αὐτὸ ποὺ εἶπε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὅτι εἴτε εἶναι πλούσιος, εἴτε πτωχὸς, εἶναι ἐξίσου πλούσιος ἐπειδὴ ὁ πλοῦτος του βρίσκεται στὸν Θεὸ καὶ στὴν ἀνθρώπινη ἀγάπη, τότε θὰ μποροῦμε, εἴτε ἔχουμε ὑλικὰ πράγματα εἴτε ὄχι, νὰ εἴμαστε ἐλεύθεροι ἀπὸ αὐτὰ, καὶ **νὰ ἀνήκουμε στὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ποὺ εἶναι τὸ Βασίλειο τῆς ἀμοιβαίας ἀγάπης, ἤ τῆς ἀλληλεγγύης, τῆς συμπόνοιας τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου γιὰ τὸν ἄλλον, ποὺ εἶναι τὸ Βασίλειο τῆς προσφορᾶς τοῦ ἑνὸς πρὸς τὸν ἄλλον σὲ ὅ,τι μᾶς δόθηκε δωρεάν**. Ἀμήν.

(Πηγή καί Ἀπόδοση στὴν νεοελληνική: agiazoni.gr*)*